

škály se podílí necelými 2 %. V podstatě totožný výsledek přináší srovnání ředitelů plně organizovaných škol a ředitelů škol neúplných. Statisticky významně intenzivnější přístup ředitelů neúplných škol není z věcného hlediska zásadní. Žádnou souvislost nepřináší srovnání práce s klimatem u různě zkušených ředitelů. Vliv nemá ani velikost školy.

TABULKA Č. 8: STIMULUJÍCÍ KLIMA.

	N	Klima (průměr)	Směrodatná odchylka
všechny skupiny	921	3,40	0,45
muž	347	3,32	0,45
žena	563	3,45	0,45
plně organizovaná škola	574	3,36	0,45
neúplná škola	347	3,47	0,44
praxe do 5 let	264	3,38	0,45
praxe do 10 let	203	3,44	0,46
praxe nad 10 let	453	3,40	0,45

Klimatu a jeho rozvoji se ředitelé dle svého mínění věnují opravdu často. Jde dokonce o druhou časově nejnáročnější oblast. Jak je ale výše naznačeno, je to ovlivněno obecným charakterem aktivit této sady. Pokud jde o možné vysvětlení rozdílů zaznamenaných přístupů, naprosto dominantně zde působí individuální charakteristiky ředitelů škol. Rozpoznané statistické souvislosti (pohlaví, úplnost školy) nejsou z věcného hlediska výrazné.

1.9 Naplňování potřeb učitelů

Poslední dimenzí pedagogického vedení školy představuje v této analýze oblast naplňování potřeb učitelů s ohledem na možnosti jejich individuální podpory. Day se svými kolegy¹⁹ legitimizuje tuto možná překvapivou oblast ve svém modelu pedagogického vedení školy – zdůrazňuje, že lídr musí nejen dobře znát své pracovníky, ale i rozumět jejich potřebám a v rámci možností je naplňovat. Naplňování potřeb a porozumění učitelům umožňuje jednak poskytovat tolik proklamovanou individuální podporu v profesním růstu, zároveň jde také o důležitý model chování, který mohou učitelé dále aplikovat v přístupu ke svým žákům. V analýze se oblast porozumění učitelům a jejich individuální podpory promítla do tří výroků. Výsledky, jak je hodnotí ředitelé, nabízí graf 8.

¹⁹ Leithwood, K., Day, Ch., Sammons, P., Harris, A. & D. Hopkins (2006) *Successful School Leadership. What It Is and How It Influences Pupil Learning*. Nottingham: University of Nottingham.